

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas infra 8. Epiphaniæ, In Epiphania Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

exsequendum. Desiderium exstimulandi se memoria huius nominis ad continuum conatum proficiendi in triplici via perfectionis hic subiungendum.

In Epiphania Domini & per octauam.

Hebd.
infra
oct.
Epiph.

De vocatione Magorum per stellam.

I.

I. **A** Eternus Pater tam stupendam filij sui in vili stabulo delitescens humilitatem, sicut nuper clarificauit per apparitionem & concentum Angelorum in terra: sic nunc clarificat per noui sideris exortum in cælo: & sicut nuper ardentissimam eius erga homines veluti fratres suos charitatem manifestauit Iudæis per vocationem Pastorum, ita nunc manifestat Gentibus per vocationem Magorum: idque ex incomprehensibili erga filium, omnesque homines, ipsi arctissima affinitate coniunctos, dilectionis excessu: vt ostendat, quantumperè desideret 1. Ipsum ceu verum & vnicum mundi Salvatorem ab omnibus, non Iudæis tantum, sed & gentibus agnosci, amari, glorificari. 2.

Omnes

Omnes per ipsum saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. 3. Omnes eius humilitatem, & charitatem, aliasque virtutes imitari.

Quam æquum esset, vt hoc diuinissimum æterni Patris desiderium, & sanctissimum votum filij, iam tunc è præsepio clamantis: *Pater clarifica filium tuum, vt filius clarificet te*, implere omni contentione satageremus? Amor, zelus Christum glorificandi & imitandi.

II. Vocat Pater regnans in cælo, vocat & Verbum infans, iacens in præsepio, ex tot myriadibus hominum hos tres Magos ab Oriente, nouam insolitæ magnitudinis & fulgoris stellam eorum obtutibus obijciendo, simul mentes illuminando, vt illam ipsam esse agnoscerent, de qua Balaam vaticinatus fuerat: *Orietur stella ex Iacob, & consurget virga de Israel, & voluntates impellendo, vt Regem regum, stella ista designatum, in Iudæa recens natum, sibi, præ omnibus inquirendum, adorandum, mysticisque muneribus honorandum decernerent: iuxta illud D. Leonis: Dedit aspicientibus intellectum, qui præstitit signum: & quod fecit intelligi, fecit inquireri, & se inueniendum obtulit requisitus.*

O quanta illa gratia his tribus Magis syde-

Ioa. 17.

Num. 24.

*Ser. 1. de
Epiph.*

syderum motuumque cœlestium contemplationi deditis, tam mira & congruēti ratione è gentilitijs tenebris ad cognitionem veritatis traductis præstita, ex gratuita Dei misericordia, præ tam multis alijs, qui eandem stellam viderunt, & quem portenderet, ex prophetia Balaam coniecerunt, nec tamen efficaciter ad illum quærendum permoti fuerunt? O quantò maior gratia ex eadem gratuita Dei misericordia præstatur illis, qui ad statum perfectionis diuinitus vocantur cum fideli Abraham, cui dictum: *Egredere de terra tua*, simulq; *Gen. 20:* sic illuminatur, & peculiari Sancti Spiritus instinctu impelluntur, vt omninò sibi, & quidem quàm primùm, diuinæ vocationi parendum statuunt, præ tam multis alijs, qui amore proprio excæcati, & mundi carnisq; lenocinijs irretiti, vocantem Deum se audire dissimulant, vel sequi se posse diffidunt, vel contumaciter sequi renuunt, de quibus Christus: *Multi sunt vocati, pauci verò electi. Matt. 20.* Amor vocationis, gratitudo, & zelus cooperandi gratiæ oblatae.

III. Magi sic intus illuminati, sic accessi, magna alacritate, relictis regnis, diuitijs, delitijsq; patrijs, ignotum & difficile iter ingrediuntur, & mòx stellam, velur

velut viæ ducem præeuntem, conspiciantur, cuius ductum sequuntur, non declinando ad dextram vel sinistram, cum illa quiescente quiescendo, & cum eadem progrediente progrediendo, quanto intimorum præcordiorum tripudio? certè non minore quàm olim Hebræi per desertum in terram promissionis tendentes, cum viderent antecedentem viamque demonstrantem columnam nubis per diem, & ignis per noctem.

O quàm suaviter & efficaciter per vias rectas ad culmen eximie perfectionis à diuina sapientia & bonitate ducitur, quisquis diuinæ eius inspirationi ad perfectiora semper vrgenti non segniter cooperari nititur! Affectus ijdem renouandi.

II. *De ingressu Magorum in urbem regiam, disparente stella, Matt. 2.*

I. **C**UM Magi iam longum iter stella præuia emensi Hierosolymæ urbi regie appropinquarent, lætitiæque gestirent, ob spem breui conspiciendi recens natam regem, quem istic se reperiuros certò sperabant: ecce mox eorum obtutibus subducitur stella, cuius aspectu

Et u hucusque mirifice fuerant recreati: quo inopinato casu tristantur quidem, & non nihil turbantur, non tamen ideo animos deiiciunt, nec à cœpto desistunt, sed urbem regiam ingredi, & quem stella indicio didicerunt esse natum, ab hominibus porro percontari, ubi natus sit, constituunt.

Quàm mirabilis, & suavis prouidentia Dei, electos suos nunc consolantis, nunc probantis! sicut enim Magis subduxit ad tempus conspectum tam gratiosi syderis ad eorum fidem confirmandam, constantiam probandam, magnanimitatem intendendam, meritumque augendum: sic non raro seruis suis subtrahit gratiam diuinæ consolationis, & tenerioris deuotionis, ob eosdem & similes fines. Quàm constanter ergo perseuerandum seruo Dei in continuo proficiendi conatu, non minus tempore desolationis, quàm consolationis? Constantia in studio perfectionis, resignatio ad ariditates & desolationes de manu Dei acceptandas.

II. Ingressi urbem Magi audacter interrogant: *Vbi est, qui natus est Rex Iudeorum? vidimus enim stellam eius in oriente, & uenimus adorare eum.* Quàm eximia fuit eorum fides, quam inuicta magnanimitas,

F

ras,

tas, quàm ardens constansque desiderium videndi & adorandi natum Regem, cum de eo nato non dubitent, sed, vbi natus sit, inquirant: nec vereantur alium Regem Iudæorum istuc querere vbi ambitiosum Herodem, non ferentem regni consortem, cernuat imperare? nec à querendo desistunt, licet cum Herode totam aulam, & urbem regiam turbari animaduertant?

Ose. II.

O quam admirabilis virtus Verbi infantis in præsepio iacentis, iam tunc trahentis omnia ad seipsum, trahentis, inquam, in funiculis Adam, in vinculis charitatis! quàm efficaciter, quàm suaviter attraxit ad sui cognitionem amoremque hosce tres viros siderum spectandorum arte pollentes, sed longè à via veritatis aberrantes; & mille alios etiamnum trahit prius *sicut oves errantes, sedentes in tenebris & umbra mortis, computelescentes velut iumenta in stercore suo*, ad clariorem sui cognitionem, feruentiorem amorem, generosorem imitationem, intimam familiaritatem?

Quisquis sic traheris, agnosce humili gratoque animo manum affectumque traheris, nec sequi desine, donec assequi mereare. Gratitude, constans amor vocationis, & feruor gratiæ excitanti cooperandi.

III. He

III. Herodes, audito tam insolito Messiae Iudæis promissi iam nati indicio, turbatus, & de regno suo amittendo sollicitus, dissimulato suo infando consilio, ex principibus Sacerdotum, & scribis populi conuocatis inquit, discit-que locum, ubi promissus Messias nasceretur, atque hac ratione simul Magis humano indicio innotescit, ubi, quem loquente cælo natum didicerant, quaerendus sit.

Quàm mirum diuinæ prouidentiae & pietatis in hoc elucet consilium? quo factum est, ut Herodes, licet impius, diuinæ dispositioni cooperaretur, & per malos ministros & sacerdotes (de quibus Malachias ait: *Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore eius:*) veritas pijs demonstraretur, & sensus scripturarum aperiretur. O quàm verè *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum!* Quàm inscrutabile quoque hic suspiciendum iudicium Dei, gentiles è longinquo adducentis, & mirae luce gratiæ suæ illuminantis; Iudæos sibi tam propinquos deserentis, & ex-cæcari permittentis! O quàm verè *iudicia Dei abyssus multa!* Quàm verè dixit Veritas: *Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit eum!* O quàm

Malac. 1.

Rom. 8.

Ioa. 6.

quàm detestanda ambitio, superbia, ingratitude, amor temporalium, quæ excæcarunt mentes Herodis & Iudæorum, ut ne pedem quidem mouerent ad quærendum illum thesaurum absconditum, quem alijs ostenderunt! quàm amplectenda humilitas, obedientia, constans feruor quærendi Deum neglecta cura temporalium, quæ Magorum animos sic illuminarunt, sic inflammaverunt, ut demonstratum thesaurum sollicitè quærerent, & feliciter inuenirent! Admiratio diuinæ providentiæ, gratitudo, constans feruor Christum quærendi, amandi, imitandi.

III. De inuentione & adoratione nati Regis

I. **A** Ccepto de loco nati Regis indicio, Magi statim relicto aulae strepitu rectà Bethlehem versus alacriter contendunt, & ecce stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usque dum venisset staret supra, ubi erat puer. Et videntes stellam gauisi sunt gaudio magno valde. Quare tantis lætitijs ad primum conspectum stellæ, quæ disparuerat, incesse-
 rant? Quare exultabundi tam miram circa se diuinam providentiam obstupuerint & laudauerint? quanto gaudio reliquum itin-

ris confecerint? quanto desiderio ad
conspectum tantis prodigijs præmon-
strati Regis anhelarint?

O quam liberalis Deus erga suos ele-
ctos constanti inuicto que animo deso-
lationum, tentationum, aduersitatum,
que procellas amore sui generosè supe-
rantes? Gratitude, gaudium in tribula-
tione, Resignatio ad ardua.

II. Cum Bethlehem attigissent, stupent
cernentes prodigiosam stellam stare
super vilem casam; non super regium
palatium, sed iumentorum stabulum: at
continuo diuinæ lucis radio illustrati
cognoscunt, regis huius regnum non
esse humanum, sed diuinum, non terre-
num, sed cœleste, non transitorium, sed
æternum.

Ingressi porrò casam, inuenerunt
puerum cum Maria matre eius, cuius
vultum cum diuino quodam fulgore
radiantem cernerent, repente sic illu-
minati sunt, vt infantulum, quantumuis
vilibus inuolutum pannis, & pauper-
cullæ Matris filium oculis corporeis aspi-
cerent, nihilominus oculis mentis eun-
dem esse verum Deum, Regem, & Sal-
uatorem agnoscerent. Quanto cum so-
latio quanto gratitudinis affectu admi-
rati fuerint, se tam abundè votorum
suorum

suorum factos esse compotes? O quantum infinita liberalitate sua Deus excedit vota seruatorum suorum liberali animo se illius obsequio impendentium? Gratitude, amor, zelus perfectè constanterque Deo seruiendi.

III. Continud absque vlla mora, quem agnoscunt, proni demississimè adorant, mysticisque muneribus deuotissimè honorant, auro, thure, myrrha: auro, eum verum regem, thure verum Deum, myrrhaverum hominem esse protestan-

Psal. 71.

tes, iuxta illud: *Coram illo procident Aethiopes, & inimici eius terram lingent. Reges Arabum & Saba dona adducent.* quanta humilitatis, deuotionis, gratitudinis, amoris affectu hoc obsequium diuino infantulo praestiterint? quam largas laerymas tenerimi amoris & liquidissimi interni gaudij indices profuderint? quam heroica desideria gloriae eius longè lateque disseminandæ conceperint, medullitusque optarint, eum ab omnibus agnosci, coli, adorari! quam perfectè ex parte sua impleverint, implerique in toto mundo ab omnibus desiderarint illud: *Et adorabunt eum omnes Reges terra, omnes gentes seruient ei?*

Ibidem.

Quàm grata fuerit Christo illa Magorum deuotio, illa gratitudo, ille zelus,

lus, illa nō tantū auri, thuris, & myrrhæ, sed & sui ipsorum liberalissima oblatio: quàm larga cœlestium charismatum, diuinarum illustrationum, & ineffabilium consolationum copia, hanc eorum liberalitatem remunerarit? Aurum sapientiæ, qua incarnati Verbi mysterium perciperent, thus deuotionis, qua constanter in cœpto persisterent, myrrham incorruptionis à peccatis, ne in illa reciderent, vicissim ijs impertiendo? Zelus in his pios reges æmulandi.

De reditu Magorum.

IV.

I. **M**Ystica peracta oblatione, mirificè gratiofo diuinissimi infantuli conspectu illuminati, & exhilarati, vix sanctissimis illius manibus pedibusque, flexis poplitibus, decurrente vbere per genas lacryma, summa cum reuerentia suauandis satiari posse videbantur; tandemque in pedes erecti, vix præ internæ dulcedinis affluentia sese capientes, circumspiciebant casam, præsepe, pannos, ipsamque maximè matrem diuinum quid spirantem: omnia attoniti suspiciebant & venerabantur. Quanta submissione Beatę Matri de tanto filio gratulati fuerint, eidemque pro-

prodigiosam stellæ apparitionem cum gestis in via, Hierosolymis que retulerint, & vicissim quanto stupore & gaudio diuinam Matrem mira quædam & arcana de filij Dei prerogatiuis mysteria reuelantem, eosque in fide confirmantem audierint? quanta demum deuotione ac reuerentia eidem se ac benedicto filio commendarint, & valedixerint corporibus quidem inde recedentes, at non animis?

O quanta multitudo dulcedinis Domini, quam feruentibus seruis suis communicare solet in exercitijs deuotionis, si seridè, purè, constanter, perfecteque ea obire satagant? Amor, feruor in exercitijs deuotionis.

II. Cùm pernoctassent ibi, admoniti sunt in somnis, ne redirēt ad Herodem, qui id petierat, ne & infans, & ipsi in vitæ discrimen adducerentur: quod illi grato animo cognoscentes, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Quam luculentum illud paternæ Dei prouidentia erga suos electos argumentum! Quid in mundo metuat, quisque omnem sollicitudinem suam projicit in eum, cui est cura de nobis? nusquam securius, quam in sinu tam amabilis Patris conquiescit. Quam exultandi

tabundi hi tres beati reges tam peculiariter Dei erga se providentiam suspexerint? quas laudes, quas gratias retulerint? quam sancta desideria, tantam eius erga se liberalitatem compensandi, eximio zeli omnimodæ perfectionis acquirendæ, & divinæ eius gloriæ promouendæ, conceperint?

III. Beatus Ioseph rediens (quem credibile est, tum, ita Deo disponente, abfuisse, ut suavius Magis innotesceret divinum illum admirabilemque puerulum, quæ homo erat, non habere patrem in terris) quantis incefferit lætitijs? quo devotionis affectu divinam bonitatem collaudarit? divinos infantulo delatos honores, & Magis adoratoribus cælestes fauores congratulatus sit? quanto fervore animam, corpus, omnia eorum exemplo eiusdem divini pusionis obsequio de novo supplex obtulerit? Quanto hæc omnia eminentius præstiterit B. Mater, tantò illis fide illuminatior, tantò charitate flagrantior? Congratulatio de gloria

Christi, gratitudo,
oblatio sui.

V. *De quadruplici stellâ seu lumine, quo electus quisque deducitur per vias rectas ad regnum Dei.*

I. Sicut Deus per stellam tres Magos præ omnibus alijs singulari gratia præueniente illuminauit, excitauitque ad agnoscendum & quærendum recens natum regem, & mundi Saluatorem: sic quemuis electû illuminat, excitatq; simili peculiari gratia præueniente ad agnoscendû, amadum, quærendumq; se verû Deum, & quẽ misit, filium suum Iesum Christum per quadruplex lumẽ, nempe rectæ rationis, fidei supernaturalis, peculiaris inspirationis, & Superiorum directionis, & quidem ex gratuita misericordia ad insignem sanctitatis, gratiæ & gloriæ gradum acquirendum.

Quanta illa gratia, sic præ tot alijs illuminari, sic excitari, sic trahi! quantam illa in vicem gratitudinem, quantam cooperandi sollicitudinem exigit?

II. Sicut illos Deus tam suauiter, & efficaciter per prospera & aduersa, per consolationes & desolationes deduxit in Bethlehem, vbi illis facta potestas operum regem videndi, adorandi, muneribus honorandi: sic quemuis electû peculiari comitante gratia deducit in Ecclesiam,

clesiam, atque ad certum aliquem statū,
in quo possit Deo perfectè, iuxta gra-
tiam suæ vocationis seruire, suæque si-
mul & proximorum saluti promouendę
impensè vacare. Dispice quàm peculia-
riter te Deus, præ tot alijs in densissimis
infidelitatis, hereseos & mundanę vani-
tatis tenebris derelictis, oculis miseri-
cordiæ suæ respexerit, hucusque sic de-
duxerit, nunc consolando, nunc dese-
rendo, nunc arguendo, nunc confirmā-
do, nunc ad perfectiora exstimulando.
Agnosce, gratias age, feruore spiritūs
compensa.

III. Sicut eosdem mirè ab Herodis in-
fidijs protexit, per aliam viam reduxit,
in fide & gratia confirmauit, dono per-
seuerantiæ beavit, tandemque braui-
gloriæ coronauit, ex eadem gratuita
misericordia, & bonitate sua: sic quem-
uis electum simili paterna prouidentia
sua protegit, dirigit, conseruat, coronat.
Hæc vbi tibi applicaris, admirare tan-
tam eius bonitatem, spera paternam
eius vsque in finem assistentiam,
redamare, & compensare
statue tantam libera-
litate.

VI. De spiritali oblatione auri charitatis,
thuris deuotionis, myrrha
mortificationis.

I. **E**Xpende, quàm peculiaris gratia
Dei censenda sit, per internam
illustrationem mentis, impulsūque
voluntatis moueri ad feruens, efficax,
constansque desiderium diuinæ Maie-
stati piè perfecteque offerendi aurum
charitatis, thuris deuotionis, myrrham
mortificationis, seu ad feruentem soli-
dumque zelum proficiendi in charita-
te, deuotione, mortificatione.

Quanta gratitudo pro tanta gratia
meritò foret rependenda? quoties simi-
lem gratiam excitantem intus sentis &
negligis? quàm parum illam agnoscis?
quàm frigide gratias agis? Gratitudo,
compunctio, zelus cooperandi gratiæ.
II. Quanto maior sit reputanda gra-
tia simili modo efficaciter propelli ad
continuum in exercendis internis ex-
ternisque charitatis, deuotionis, &
mortificationis actibus profectum vr-
gendum, simulque abundantis gratiæ
auxilijs muniti ad perseuerandum in ijs
etiam tempore desolationis, & aduersi-
tatis constanter frequentandis, omni-
bus

bus difficultatibus occurrentibus per-
vincendis cum ingenti meritorum in-
cremento?

Quàm rara & singularis illa gratia?
quàm paucis ex quam gratuita Dei li-
beralitate concedi solita? quàm rara
proinde animi demissione, quàm deuo-
ta gratiarum actione, quàm strenua
cooperatione foret acceptanda & com-
pensanda? Gratitude, feruor proficien-
di.

III. Quantò demum sublimior gra-
tia æstimanda sit ex eadem gratuita Dei
liberalitate sic perenni superabundantis
gratiæ influxu inundari, vt cum alacri-
tate & gaudio in assiduo exercitio cha-
ritatis, deuotionis & mortificationis
constans vsque ad mortem quis perse-
ueret, & desideratum æternæ retribu-
tionis brauium obtineat? Quisquis
hanc gratiam à diuina bonitate speras,
strenuè tibi humiliterq; cooperandum
esse scias. Gratitude, spes doni perseue-
rantia, feruor cooperandi constanter
gratiæ.

*De alia spirituali oblatione votorum reli-
gionis per aurum, thus & myr-
rham designatorum.* VII.

I. **E**Xpende, quàm extraordinaria
gratia

gratia sit à Deo suaviter & efficaciter moueri ad concipiendum efficax desiderium offerendi se eius diuinæ maiestati, quoad corpus, animam, & omnia mundi bona, quæ habet aut habere potest per trina vota paupertatis, castitatis, obedientiæ, aut voluntariam abdicationem opum, voluptatũ, honorũ, quæ per aurum, myrrham, thus designantur, per aurũ quidem paupertas, qua omnia temporalia abdicantur, per myrrham castitas, qua caro à corruptione præseruatur, per thus obedientia, qua totus homo in odorem suauitatis Deo immolatur.

Quàm paucis hæc gratia præ tot in procelloso mundi pelago pereuntibus diuinitus concessa, ex gratuita misericordia ad fines tam sublimes in hac vita & in futura? Gratitude, zelus respondendi gratiæ vocationis.

II. Quàm peculiarior gratia continuis diuinæ assistentiæ præsijs in sancto proposito confirmari, exstimulari ad exactam dictorum votorum obseruationem, impelliq; ad minimos contra eos defectus sollicitè cauēdos, commissosq; expiandos, ad frequentanda heroica supra vires desideria, mille mundos, mille corpora, mille voluntates, si haberet, Deo

Deo perfectè consecrandi, idque purè propter Deum, constanter inter prospera & aduersa?

Quoties similes in te sentis stimulos & impulsus: Vtinam ea, qua par est, alacritate parere satagas? Gratitude, compunctio, zelus exactæ obseruationis votorum.

III. Quantò demùm incomparabili or gratia in assiduo illo studio fideliter vota oblata reddendi, conatuque indefesso perfectissimè se totum diuinæ gloriæ impendendi perseuerare, vsque dum euocetur ad capiendum promissum à Christo gloriæ brauium? Quod, vt tandem assequaris, ecquod detrectes certamen laboris? Nisi legitimè certaueris, non coronaberis. Constans feruor in exacta votorum obseruatione & cura minimorum.

De alia simili oblatione feruoris proficiendi in triplici viâ perfectionis, quam myrrha, thus, aurum representat. VII.

I. **E**Xpende simili prorsus modo, quantum sit Dei donū cum tribus Magis sic intrus illuminari, sic accendi ad feruens constansq; desiderium propositumque conandi in dies maioribus

passer-

passibus progredi in triplici via perfectionis, seu in studio maioris animæ puritatis, virtutum soliditatis, voluntatis nostræ cum diuina conformitatis æquirendæ.

II. Quanto rarius donum præsidio peculiaris gratiæ velle ac posse constanter hoc sanctum propositum conatumque vrgerè, quantumuis varijs validisque ingruentibus tentationum, desolationum, difficultatum, aduersitatum procellis!

III. Quanto demum inæstimabilius donum in tali indefesso continuoque proficiendi desiderio nunquam deficere, sed conari proficere, vsque dum vita deficiat? Hæc singula, vt supra, pondera, tibi applica, & affectus gratitudinis, compunctionis, zeli constanter proficiendi excita.

Pro Dominica infra Octauam, meditationem de Christo auodenni: vide infra Hebdom. 4. post Epiph. med. 3.